

PL.310.2.2024

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Olsztyna na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025 poz. 111 zwana dalej O.p.), do rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 grudnia 2024 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej zaistniałego stanu faktycznego w zakresie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem rejestru KRZ,

uznaje stanowisko Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktyczny oraz w obowiązującym stanie prawnym za prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2024 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek (dalej jako: Wnioskodawca, Wnoszący) o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie ustawy z dnia 16 listopada 2026 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 2111 ze zm., zwana dalej u.o.s.). Wnioskodawca jest osobą fizyczną - radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda postanowienie o ogłoszeniu upadłości osoby zadłużonej oraz wezwie wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze, wnioskodawca za pośrednictwem tegoż systemu (Krajowy Rejestr Zadłużonych, dalej: KRZ) występuje do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego ze zgłoszeniem wierzytelności. Wraz ze zgłoszeniem wierzytelności wnioskodawca przedkłada syndykowi pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowanie go w sprawie.

W zakresie przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca zadał następujące pytanie: Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ.

Zdaniem Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Wnoszący wskazał, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, zawarty jest w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s., opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Zgodnie z art. 5 u.o.s. obowiązek opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonanego przez zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt. 2 u.o.s. – na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Przywołany przepis art. 1 u.o.s. nie stanowi jednak wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenia ma również treść normy wynikającej z art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s., która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl powołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

Wnioskodawca wskazuje, że postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie upadłościowe podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego. Zaznacza również, że do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak i do postępowania toczącego się po ogłoszeniu upadłości w sprawach nieuregulowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. –Kodeks postępowania cywilnego. Wskazał ponadto, że przedstawiciele doktryny zaliczają postępowanie upadłościowe, bądź do postępowań wykonawczych (S. Włodyka, *Pojęcie postępowania...*, s. 326), bądź wskazują jako odrębny rodzaj postępowania cywilnego (P. Nazarewicz, *Charakter postępowania upadłościowego oraz wpływ upadłości na procesowe postępowanie cywilne*, PPH 1992/1, s. 13), a jeszcze inni jako specjalne postępowanie o charakterze egzekucji uniwersalnej skierowanej do całego majątku dłużnika, który wskutek zadłużenia stał się niewypłacalny (W. Siedlecki [w:] *Postępowanie cywilne – zarys wykładu*, Warszawa 1998, s. 29).

Zatem w ocenie składającego wniosek należy uznać, że postępowanie upadłościowe, a w szczególności postępowanie prowadzone przez syndyka lub doradcę restrukturyzacyjnego nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

Z kolei w art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego ustawodawca określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu terenowe organy

administracji rządowej (zespolonej i niezespalonej) oraz jednostki samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. W ocenie Wnioskodawcy nie sposób uznać, aby syndyk (doradca restrukturyzacyjny) należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przypisie.

Dodatkowo Wnioskodawca wyjaśnił pojęcie „wykonywanie władzy publicznej” o którym mowa w art. 77 ust. 1 Konstytucji, które obejmuje tylko takie działania, które z istoty swojej, a więc ze względu na charakter i rodzaj funkcji przynależnej dla władzy publicznej, wynikają z kompetencji określonych w samej Konstytucji oraz innych przepisach prawa. Działania pozbawione władczego kształtowania sytuacji jednostki nie są objęte zakresem regulacji art. 77 ust. 1 Konstytucji, gdyż nie są wykonywaniem władzy publicznej, a co najwyżej wykonywaniem zadań publicznych pozbawionych charakteru władczego.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości, przy czym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 p.u. wyznaczenie syndyka następuje w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Ponadto, zgodnie z art. 174 p.u. jeżeli syndyk napotyka przeszkody ze strony upadłego przy obejmowaniu majątku upadłego, to wprowadzenia syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonuje komornik sądowy. Oznacza to, że Syndyk wykonując zadania powierzone mu przez ustawę, nie ma kompetencji władczych ani uprawnień do stosowania przymusu.

Zatem w ocenie Wnioskodawcy na gruncie ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw, aby uznać, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny jest organem administracji publicznej bądź podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie syndykowi pełnomocnictwa wraz ze zgłoszeniem wierzytelności w systemie informatycznym KRZ, nie stanowi złożenia go „w sprawie zakresu administracji publicznej”, które podlega opłacie skarbowej na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s.

W dalszej kolejności Wnoszący przedstawił uzasadnienie prawne oceny w zakresie braku możliwości uznania syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania za postępowania sądowe.

Wnioskodawca podkreślił, że ustawodawca wyraźnie wyodrębnił syndyka od sądowych organów postępowania upadłościowego, a więc sądu i sędziego komisarza. Syndyk wykonując funkcje organu postępowania upadłościowego, nie posiada uprawnień władczych, a także nie posiada uprawnień do samodzielnego wydawania orzeczeń wiążących uczestników postępowania.

Syndyk nie ma również kompetencji do władczego kształtowania sytuacji innych podmiotów w drodze wydawania orzeczeń. Zgodnie z art. 260 ust. 1 p.u. sporządzona przez syndyka lista wierzytelności jest zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Podobnie, zgodnie z art. 351 ust. 1 p.u. sporządzony przez syndyka plan podziału funduszy masy upadłości jest zatwierdzany przez sędziego-komisarza.

Ponadto, jak zaznaczył Wnoszący, w uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 24 marca

2020 r. wskazano, że „W związku ze zmianą określoną w art. 51 ust. 1 pkt 4, polegającą na tym, że proponuje się, aby zgłoszenie wierzytelności było dokonywane bezpośrednio syndykowi, mogłaby się pojawić wątpliwość, czy zgłoszenie to przerywa bieg przedawnienia, skoro nie jest to czynność przed sądem, gdyż syndyk nie jest organem sądowym. Syndyk ustala listę wierzytelności, ale lista ta jest następnie zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Wydaje się więc, że dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego celowe jest jednoznaczne uregulowanie, że zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia (por. też zmianę do art. 178 ust. 3).” Zatem ustawodawca wprost przyznał, że syndyk – przed którym składany jest odpis umocowania – nie jest sądem, stąd też konieczne było wprost uregulowanie kwestii przerwania biegu przedawnienia także poprzez zgłoszenie wierzytelności u syndyka/doradcy.

Dodatkowo Wnioskodawca zaprezentował podkreślane przez praktyków prawa upadłościowego (sędziów, radców prawnych) stanowisko, że do kwestii opłat skarbowych uiszczanych od pełnomocnictw składanych wraz ze zgłoszeniami wierzytelności należy stosować wykładnię wypracowaną do pełnomocnictw składanych komornikom. Jednocześnie przytoczył indywidualne interpretacje przepisów prawa podatkowego, w których organy podatkowe w większości przychyliły się do stanowiska Wnioskodawców, iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa. Wnoszący ponadto powołał się na wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 czerwca 2021 r. (sygn. akt III SA/Wa 123/21), w którym sąd wskazał, że komornik jest odrębnym od sądu organem egzekucyjnym, nie jest organem sądu, ani nie wchodzi w skład (nie jest częścią) sądu jako jednostki organizacyjnej. Komornika sądowego nie może więc obejmować określenie „sąd”, a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za „postępowanie sądowe”. Sąd wskazał, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2004 r. sygn. akt KS 26/03 uznał, że komornicy sądowi działają przy sądach rejonowych, nie wchodzi jednak w ich strukturę, nie są też organem władzy sądowniczej. Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo o własnych kompetencjach. Podsumowując sąd uznał, że egzekucja sądowa prowadzona przez komornika nie jest „postępowaniem sądowym” w rozumieniu art. 1ust. 1 pkt 2 u.o.s., a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt. 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s.

Końcowo Wnioskodawca, na poparcie własnego stanowiska przedstawił stanowiska innych samorządowych organów podatkowych wyrażone w wydanych indywidualnych interpretacjach przepisach prawa podatkowego w przedmiotowej sprawie dołączając jednocześnie ich kopie.

W indywidualnej interpretacji z dnia 16 września 2024 r. Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy stwierdził, że z treści (art. 1 ust. 2 u.o.s.) nie sposób wyczytać, że opłata skarbową należy się wyłącznie wtedy, gdy złożenie pełnomocnictwa odbywa się w związku z czynnością podejmowaną przez sąd. Dopiero łączne odczytanie przepisu art. 1 ust. 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s., który uszczegóławia zakres przedmiotowy opłaty skarbowej, pozwala na prawidłowe przyjęcie, że opłata skarbową należy się od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa ale wyłącznie przed sądem. Organ interpretacyjny dodatkowo wskazał, że syndyk jest pozasądowym organem postępowania

upadłościowego, natomiast nadzorca układu oraz zarządca układu są pozasądowymi organami postępowania restrukturyzacyjnego. Syndyk, nadzorca układu i zarządca układu nie są organami administracji publicznej, nie realizują ani spraw, ani zadań z zakresu administracji publicznej, nie działają w sposób władczy, zatem złożenie dokumentu pełnomocnictwa przed tymi podmiotami nie będzie podlegało opłacie skarbowej w związku ze złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w sprawie z zakresu administracji publicznej ani w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej.

Po zapoznaniu się z przedstawionym stanem faktycznym oraz oceną prawną stanowiska Wnioskodawcy, organ podatkowy uznał je za prawidłowe.

W ocenie Prezydenta Miasta Olsztyna dokonującego indywidualnej interpretacji przepisów prawa, pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia wskazanego we wniosku. Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywać się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona interpretacja traci swoją aktualność.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn, za pośrednictwem organu którego działalność, bezczynność lub przewlekłe postępowanie jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm. dalej: p.p.s.a) na adres: Prezydent Olsztyna, Plac Jana Pawła II 1 10-101 Olsztyn lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej tutejszego Organu na platformie ePUAP: /urzadmiastaolsztyn/SkrytkaESP (art. 54 § 1a p.p.s.a.), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 53 § 1 p.p.s.a.).

Termin, o którym mowa wyżej, uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego. W takim przypadku sąd ten niezwłocznie przesyła skargę odpowiednio do organu, który wydał zaskarżone rozstrzygnięcie, wydał akt lub podjął inną czynność, będącą przedmiotem skargi (art. 53 § 4 p.p.s.a.).

W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a w/w ustawy).

Zgodnie z art. 14na § 1. Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

§ 2. Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Signed by /
Podpisano przez:

z up. PREZYDENTA OLSZTYNA

Kamil Marian Balewski
KIEROWNIK REFERATU
w Wydziale Podatków i Opłat

Kamil Marian
Balewski

Date / Data:

KLAUZULA INFORMACJA O OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH 2025-02-20 08:33

Na podstawie art.13 ust. 1 i ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE. L. z 2016 r. Nr 119, stron.1) (dalej jako: "RODO"), informujemy Panią/Pana o sposobie i celu, w jakim przetwarzamy Pani/Pana dane osobowe, a także o przysługujących Pani/Panu prawach, wynikających z regulacji o ochronie danych osobowych:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest organ podatkowy - Prezydent Olsztyna (dane adresowe: Plac Jana Pawła II 1 10-101 Olsztyn).
2. Wyzaczyliśmy inspektora ochrony danych, z którym może Pani/Pan kontaktować się we wszystkich sprawach dotyczących przetwarzania danych osobowych oraz korzystania z praw związanych z przetwarzaniem danych osobowych drogą elektroniczną (iod@olsztyn.eu) lub pisemnie na adres Administratora danych.
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane są w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań administratora określonych w przepisach o podatkach i opłatach w celu wymiaru i poboru, określania podstawy ulg i zwolnień oraz ewentualnej egzekucji.
4. Podstawą prawną przetwarzania Pani/Pana danych osobowych są obowiązujące przepisy prawa regulujące odpowiednie podatki oraz opłaty.
5. Z danych osobowych będziemy korzystać do momentu zakończenia realizacji celów określonych w pkt 3, a po tym czasie przez okres wymagany przez przepisy prawa regulujące zasady przechowywania danych archiwalnych.
6. Pani/Pana dane mogą zostać przekazane: organom władzy publicznej oraz podmiotom wykonującym zadania publiczne lub działającym na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa, innym podmiotom, które na podstawie stosownych umów podpisanych z Gminą Olsztyn przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Gmina Miasto Olsztyn reprezentowana przez Prezydenta Olsztyna.
7. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych, przysługują Pani/Panu następujące prawa:
  - prawo dostępu do danych osobowych,
  - prawo żądania sprostowania/poprawienia danych osobowych,
  - prawo żądania ograniczenia przetwarzania danych osobowych,

- prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych narusza przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych.

Biuro Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa